

"मीठे बच्चे- यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा पुरुषोत्तम बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर, जति हुन सक्छ याद र पढाइमा ध्यान देऊ ।"

प्रश्न : तिमी बच्चाहरू धेरै ठूला व्यापारी हो, तिमीहरूले सधैं कुन कुरामा ध्यान दिएर विचार गर्नुपर्छ ?

उत्तर : सधैं घाटा र फाइदाको बारेमा विचार गर । यदि यसमा विचार गरेनौ भने प्रजामा दास-दासी बन्नु पर्नेछ । बाबा २१ जन्मको राजाईको जुन वर्सा दिनुहुन्छ त्यसलाई गुमाइ दिनेछौ, यसैले बाबासँग पूरा व्यापार गर्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ दाता, तिमी बच्चाहरू सुदामा समान चामल मुट्टी दिन्छौ र विश्वको बादशाही लिन्छौ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू यहाँ बसेका छन् । यो स्कूल हो । यो कुनै सतसङ्ग होइन । महन्त, ब्राह्मण वा कोही संन्यासी सम्मुख बसेका छैनन् । स्वामी रिसाउँछन् कि भनेर डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन । भक्तिमार्गमा जब कोही साधु-संन्यासीलाई घरमा बोलाउँछन् भने उनको पाउ धोएर पिउँछन्, यहाँ त बाबा हुनुहुन्छ हैन । घरमा बच्चाहरू कहिले बुवासँग डराउँछन् र ! तिमी त साथमा खान्छौ-पिउँछौ-खेल्छौ । संन्यासी, गुरु आदिसँग के यस्तो गर्छन् र ? त्यहाँ त सारा दिन गुरुजी, गुरुजी भनिरहन्छन् । यहाँ त यस्तो गर्नुपर्दैन । यहाँ त बुवा हुनुहुन्छ । गुरुबाट आफ्नो वर्सा, शिक्षकबाट आफ्नो वर्सा मिल्छ । बुवासँग त सम्पत्ति मिल्छ । बच्चा जन्म्यो, अधिकारी बन्यो । यहाँ पनि बाबाका बच्चा बन्यौ, बाबालाई चिन्यौ, बस् हामी स्वर्गको मालिक हुन्छौ । बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गका रचयिता । यी लक्ष्मी-नारायणले स्वर्गको राजाई कसरी र कहाँबाट लिए ? यो कुरा कसैले पनि जान्दैनन् । तिमी जान्दछौ- हामी त्यो थियौ फेरि बनिरहेका छौ । मनुष्य त यी को हुन्, हामी कसलाई पुज्दछौ भन्ने कुरा केही पनि ख्याल गर्दैनन् । शिवको मन्दिरमा गएर केवल पानी (लोटा) चढाएर आउँछन् केही पनि जान्दैनन् । तिमीलाई अब महसुस (फिलिङ्ग) हुन्छ, हामी यो मृत्युलोकको शरीर छोडेर अमरलोकमा जानेछौ । प्राप्ति कति ठूलो छ । भक्तिमार्गमा केही पनि प्राप्ति छैन । बाबा स्वयम् पनि भन्नुहुन्छ- मैले १२ गुरु बनाएँ । अहिले सम्झनुहुन्छ, त्यो समय त व्यर्थ गयो । अब तल उत्रिदै गएँ । तर यो पनि ड्रामामा निश्चित थियो । हाम्रो कसैसँग पनि दुश्मनी छैन । हाम्रो एक बाबासँग नै प्रीत छ । तिमी जब भित्र क्लासमा आउँछौ तब यी चित्रहरूलाई देखेर खुशी हुनुपर्छ, हामी पढेर यो बनिरहेका छौ । तिमीलाई थाहा छ- यो राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चाहरू अलमलमा नपर । बाबा यति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ फेरि पनि आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, भागन्ती हुन जान्छन् । मायाको बन्छन्, उनलाई भनिन्छ विश्वासघाती (ट्रेटर), जो एक राजधानीबाट निस्केर अर्को राजधानीको बन्छन् । बाबा कति राम्ररी पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा कति भट्किन्छन् । दान-पुण्य, तीर्थ, व्रत-नियम आदि धेरै गर्छन् । ठीक छ, साक्षात्कार नै भए पनि के भयो त ? । चढ्ती कला त हुँदै भएन, अबै उतरती कला भयो । तिम्रो दिन प्रतिदिन चढ्ती कला छ । बाँकी सबैको छ उतरती कला । गुरुहरूले भन्छन् पनि- ज्ञान ब्रह्माको दिन हो, भक्ति ब्रह्माको रात हो । ज्ञान र भक्तिमा रात दिनको फरक छ । ज्ञानबाट सुख मिल्छ, बाबा कति सहज सम्झाउनुहुन्छ- तिमी नै विश्वका मालिक थियौ फेरि तिमी नै तल उत्रिदै आयौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- केवल आफूलाई आत्मा सम्भ । आत्मा अविनाशी हो । आत्माले भन्छ- हे अविनाशी बुवा ! हामीलाई आएर पावन बनाउनुहोस्, यसमा मुक्ति-जीवनमुक्ति सबै आउँछ । तिमी अहिले सम्झन्छौ- भक्तिमा हामी केही पनि जान्दैनथ्यौ । खोजिरहन्थ्यौ । हे भगवान् दया गर्नुहोस् भनेर गाइरहन्थ्यौ । भगवान् भन्नाले त्यति स्वाद (टेस्ट) आउँदैन, वर्सा याद आउँदैन । तिमी जब भन्छौ- सबैभन्दा उँच शिवबाबा तब तुरुन्तै वर्सा याद आउनेछ । अहिले तिमीले बुझेका छौ- यो रावण राज्य हो । रामराज्य हुन्छ सत्ययुगमा । अहिले त कलियुग हो । सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य थिए । एउटै आदि सनातन धर्म थियो । सुख-शान्ति थियो । यहाँ मनुष्य शान्तिको लागि भट्किइरहन्छन् । कति खर्च गर्छन् सम्मेलन आदिमा । तिमी उनलाई लेख्न सक्छौ शान्तिका सागर, पवित्रताका सागर, सम्पत्तिको पनि उहाँ सागर हुनुहुन्छ । सबै कुरा उहाँबाट मिल्छ । अहिले तिमी जान्दछौ- सत्ययुगमा हामी धेरै धनवान् थियौ । विश्वमा शान्ति त त्यहाँ थियो । बाँकी आत्माहरूलाई शान्ति हुन्छ परमधाम घरमा । विश्वमा हामी एकलै थियौ,

त्यतिबेला सुख-शान्ति सबै थियो । त्यसैले बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । यस्तो स्वर्गको लागि शास्त्रमा के-के कुरा लेखिदिएका छन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई यति सम्झाउँछु जसले गर्दा तिमीलाई कुनै पनि प्रश्न सोध्नुपर्ने आवश्यकता नै छैन । पहिला त मामेकम् याद गर । तिमी बोलाउँछौ पतितलाई आएर पावन बनाउनुहोस् अर्थात् पुरानो दुनियाँलाई आएर नयाँ बनाउनुहोस् । तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । सूत (धागो) अल्झिएको छ । अब सुल्झाउनुपर्छ । भक्तिमा कतिका चित्र बनाएका छन्, कृष्णलाई चक्र दिएका छन् जसबाट अकासुर, बकासुरलाई मारे । अरे, उनी हिंसक कहाँ थिए र ? फेरि भन्छन् फलानी फलानीलाई भगाए । डबल हिंसक बनाइदिएका छन् । आश्चर्य छ नि । जसले शास्त्र बनाएका छन् उनको बुद्धिको कमाल छ । फेरि उनलाई भन्दछन् व्यास भगवान् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर एवं दैवी गुण धारण गर । अरू कुनै कुरा छैन । तिमीलाई योगमा बसाइन्छ किनकि धेरै छन् जसले बाबालाई याद गर्दैनन् । आफ्नै धन्दामा रहन्छन् । उनलाई फुर्सद नै छैन । तर यसमा त काम आदि गर्दा पनि बुद्धिबाट याद गर्नुपर्छ । तिमी आशिक (प्रियतमा) हौ म माशूक (प्रियतम) का । अब म तिमीलाई भन्छु अरू सङ्ग तोडेर म एक सङ्ग जोड । खाँदा-पिउँदा केवल बानी बसाल- म आत्मा हुँ अनि बाबालाई याद गर । बाबाले तिमीलाई कति उँच बनाउनुहुन्छ, तिमी यो पाई-पैसाको कुरा मान्दैनौ, मलाई याद गर्दैनौ । आफ्ना बाल-बच्चाहरूलाई गर्न सक्छौ, मलाई गर्न सक्दैनौ । वास्तवमा निष्ठा अक्षर भन्नु पनि गलत हो । बाबा प्रत्यक्ष (डाइरेक्ट) आएर भन्नुहुन्छ केवल म एकलाई याद गर । कल्प पहिला पनि सम्मुख बाबाले सम्झाउनुभएको थियो । अहिले पनि सम्झाउनुहुन्छ- मीठे-मीठे बच्चे कल्पपछि मिलेका प्यारा बच्चाहरू... अब तिम्रा ८४ जन्म पूरा भए । अब फर्केर जानको लागि तिमीले पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । विकारमा जानुको कारण नै तिमी धेरै पतित बनेका हौ । पावन बनेनौ भने पद पनि कम मिल्नेछ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर अनि ८४ को चक्रलाई पनि याद गर- यही स्वदर्शन चक्र हो । यसको अर्थ पनि कसैले जान्दैनन् । मुखबाट ज्ञान शंख बजाउनु छ । यो ज्ञानको कुरा हो । यहाँ तिम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ, बाबालाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो चढ्ती कला हुनेछ । कति सहज कुरा छ ।

तिमी बच्चाहरूले अब बुझेका छौ- यो बनीबनाऊ ड्रामा हो । हर ५ हजार वर्षपछि बाबा आउनुहुन्छ । अब राम्ररी पुरुषार्थ गर । तिमी धनको पछि किन मछ्यौ ? ठीक छ, महिनामा लाख दुई लाख कमाउँछौ होला तर यो सबै खतम हुनेछ । बाल-बच्चाहरू, खानेवाला नै रहँदैनन् । लोभ रहन्छ, छोरा-नाति-पनातिले खानेछन् । यस्तो होइन पुनर्जन्म सबैले त्यसै कुलमा लिनेछन् । पुनर्जन्म थाहा छैन कहाँ-कहाँ लिन्छन् । तिमीले त २१ जन्मको वर्सा पाउँछौ । यदि कम पुरुषार्थ गर्नु भन्ने त गएर प्रजामा दास-दासी बन्नेछौ । कति घाटा हुनेछ । त्यसैले घाटा र फाइदाको पनि विचार गर । व्यापारीहरूले पाप पनि धेरै गर्छन् भने केही न केही धर्माऊ निकाल्छन् । यो त हो नै अविनाशी ज्ञान रत्नको व्यापार, जो कोही विरलैले (कमैले) गर्छन् । यो व्यापार डाइरेक्ट बाबासँग गर्नुपर्छ । बाबा दिनुहुन्छ ज्ञानरत्न । उहाँ त दाता हुनुहुन्छ । बच्चाहरू चामल मुट्टी दिन्छन् । बाबा त दिनुहुन्छ बेहदको बादशाही । उहाँको तुलनामा यो त चामल-मुट्टी नै भयो नि । तिमी सबै सुदामा हौ । के दिन्छौ र के लिन्छौ ? विश्वको बादशाही लिएर विश्वका मालिक बन्छौ । बुद्धिले भन्छ- एउटै भारतखण्ड मात्र हुनेछ । प्रकृति पनि नयाँ हुनेछ । आत्मा पनि सतोप्रधान हुनेछ । सत्ययुगमा तिमी देवताहरू थियौ । त्यतिबेला शुद्ध सुन थियौ । फेरि त्रेतामा अलिकति चाँदी आत्मामा पर्छ, यसलाई सिल्भर एज भनिन्छ । सिंढी तल उत्रिदै जान्छौ । यस समयमा तिमी धेरै उच्च छौ । विराट् रूपको चित्र पनि छ । केवल अर्थ बुझ्दैनन् । कति धेरै चित्रहरू छन् । कोही क्राइष्टको चित्र राख्छन् भने कोही साई बाबाको राख्छन् । मुसलमानलाई पनि गुरु बनाउँछन् । फेरि त्यहाँ गएर मदिरा पिउनेहरूको सभा गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- कति अज्ञान अन्धकार छ । यो सबै हो भक्तिको अन्धकार । सङ्गको धेरै सम्हाल राख्नुपर्छ । भनिन्छ पनि- सत्सङ्गले तार्छ, कुसङ्गले डुबाउँछ, कुसङ्ग हो माया ५ विकारहरूको । अहिले तिमीलाई सत्य बाबाको सङ्ग मिलेको छ जसबाट तिमी पार गइरहेका छौ । बाबा नै सत्य बोल्नुहुन्छ । कल्प-कल्प तिमीलाई सत्यको सङ्ग मिल्छ फेरि आधा कल्पपछि कुसङ्ग मिल्छ रावणको । यो पनि सम्झिन्छौ- कल्प पहिला जस्तै

राजधानी अवश्य स्थापना हुनेछ । तिमी विश्वको मालिक अवश्य बन्नेछौ । यहाँ त विभाजन (पार्टीशन) हुनाले कति भगडा हुन्छ । त्यहाँ त हुन्छ नै एक धर्म । जब अद्वैत देवताहरूको राज्य थियो, तब विश्वमा शान्ति थियो । एउटै धर्म थियो । त्यहाँ अशान्ति कहाँबाट आउन सक्छ ! त्यो त हो नै ईश्वरीय राज्य । आध्यात्मिक ज्ञानबाट परमात्माले राजधानी स्थापना गर्नुभएको हो भने अवश्य त्यहाँ सुख हुनेछ । पिताको बच्चाहरूमा प्रेम हुन्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- म जान्दछु तिमीले कति धक्का खानुपर्छ । सम्झन्छन्- भगवान् कुनै न कुनै रूपमा अवश्य आउनुहुनेछ । कहिले साँढेमाथि सवारी देखाउँछन् । अब साँढेमाथि कहिल्यै सवारी हुन्छ र ! कति अन्धकार छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरू अब सबैलाई बताऊ- बाबा सबैलाई वर्सा दिन आउनुभएको छ, ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । बाबा सधैं वरको वृक्षको उदाहरण दिनुहुन्छ । त्यस्तै यस (देवी देवता धर्म)को जुन जग (फाउन्डेसन) छ त्यही फेरि स्थापना गरिरहनुभएको छ । त्यहाँ कुनै धर्म रहनेछैन । भारत खण्ड हो अविनाशी खण्ड र अविनाशी तीर्थ । बाबाको जन्मस्थान हो नि । बाबा मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई कति प्रेमले सम्झाउनुहुन्छ । शिक्षकको रूपमा पढाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू पढेर मभन्दा पनि उँच जान्छौ । म त राजाई लिन्न । तिमीले मलाई कहिल्यै स्वर्गमा आउनुहोस् भनेर बोलाउँदैनौ तर म तिमीलाई स्वर्गमा पठाइदिन्छु । कति आनन्दको खेल छ । बाबा भन्नुहुन्छ ठीक छ, मीठे बच्चे- अमर भव । म वानप्रस्थ अवस्थामा गएर रहन्छु ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब त आपत शिरमाथि खडा छ, यसैले पुरुषोत्तम बन्न यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गरिरह्यौ भने विकर्म विनाश हुनेछ । जति जसले पढ्नेछ ऊ त्यत्ति उच्च कुलमा जानेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- आत्मिक अभ्यास गरेमा नशा चढ्नेछ । सदा बच्चाहरूलाई बाबाबाट वर्सा मिल्छ । लौकिकमा त बच्चाहरूलाई मात्र मिल्छ । कन्या दान हुन्छ । यहाँ त सबै आत्माहरूलाई वर्सा मिल्छ त्यो पनि बेहदको । त्यसैले यसमा धेरै ध्यान दिनुपर्छ । भगवान् पढाउनुहुन्छ, त्यसैले एक दिन पनि मिस गर्नु हुँदैन । कसैले बाबालाई भने कि मलाई फुर्सद छैन । अरे आत्मालाई फुर्सद छैन मसँग पढ्नको लागि, यस्तो भन्न लाज लाग्दैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) सङ्गबाट आफ्नो धेरै सम्भाल गर्नु छ । एक सत्य बाबाको सङ्ग गर्नु छ । माया ५ विकारहरूको सङ्गबाट धेरै दूर रहनु छ ।
- २) पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ । आफ्नो मस्तीमा रहनु छ । भनाइ छ- आत्मिक अभ्यास गरेमा नशा चढ्नेछ । एक दिन पनि पढाइ मिस नगर ।

वरदान : सेवाको प्रवृत्तिमा रहँदै बीच-बीचमा एकान्तवासी बन्नेवाला अन्तर्मुखी भव

शान्तिको शक्तिको प्रयोग गर्नको लागि अन्तर्मुखी र एकान्तवासी बन्न आवश्यक छ । कति बच्चाहरूले भन्छन्- अन्तर्मुखी स्थितिको अनुभव गर्न वा एकान्तवासी बन्नको लागि समय नै मिल्दैन किनकि सेवाको प्रवृत्ति, वाणीको शक्तिको प्रवृत्ति धेरै बढेको छ तर यसको लागि एकैचोटि आधा घण्टा वा एक घण्टा निकाल्नुको सट्टा बीच-बीचमा अलिकति पनि समय निकाल्यौ भने शक्तिशाली स्थिति बन्नेछ ।

स्लोगन : ब्राह्मण जीवनमा युद्ध गर्नुको सट्टा आनन्द मनायौ भने मुश्किल पनि सहज हुनेछ ।